

ת"פ 12941/01/15 - מדינת ישראל נגד ח'לדון אלחאג'

בית משפט השלום בעכו

15 ינואר 2015

ת"פ 12941-01-15 מדינת ישראל נ' אלחאג' (עציר)

12971-01-15

בפני כב' השופט יעקב בכר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ח'לדון אלחאג' (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אינאס סמוכה

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד פיראס עבד מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בעבירות **כניסה לישראל שלא כחוק** - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, **הפרעת שוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן, **הסגת גבול פלילית** - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי הנתען בכתב האישום, הנאשם נתפס שוהה באזור ישראל כשלושה חודשים, כשאינו בידיו אישורי כניסה ושהיה כדיון. כאשר הנאשם הבחין בשוטרים מגיעים לקראתו, החל לברוח למרות קריאותיהם לעצור בעברית ובערבית.

במהלך מנוסתו נכנס הנאשם לחצר בית וניגש לדלת הכניסה על מנת לחמוק מהשוטרים אך השוטרים השיגוהו והוא נעצר על ידם.

3. ביום 13.1.15 שמעתי את טענות הצדדים לעונש.

עמוד 1

4. דין והכרעה:

הערכים המוגנים שהופרו שנפגעו בנסיבות דנן הינם שמירה על בטחון של הציבור, שמירה על בטחון המדינה והגנה על ריבונותה ועל זכותה לפקח על הנכנסים והיוצאים בשעריה. לצד זאת, ברח הנאשם מהשוטרים תוך הסגת גבול והכשיל את השוטרים במילוי תפקידם. בכך פגע באינטרס הציבור בשמירה על הסדר הציבורי והגעה לחקר האמת.

בית המשפט העליון דן בהרחבה בסוגיית השוהים הבלתי חוקיים למטרות פרנסה, ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (מיום 9.6.5014) פסקאות 17-18 לפסק דינו של כב' הש' ס' ג'ובראן, כדלקמן:

"17. מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. עניינו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בבטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה (ראו גם: הלכת פראגין, בפסקאות ח'ט"ו לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין, ובפסקה 7 לפסק דינו של השופט י' דנציגר). הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח. יודגש כי אין מדובר במי שמבקשים להשתקע במדינה, אלא במי שמבקשים להרוויח את פת לחמם ולשוב לביתם, שאין מחלוקת באשר למצבן הכלכלי הלא קל.

18. לפיכך, אף כי אין לחד שבטחון המדינה והפרוגטיבה שלה לקבוע את הבאים בשעריה הם ערכים חשובים, הפגיעה בהם במסגרת עבירת שב"ח לצרכי פרנסה היא פגיעה קטנה הן בהתייחס למעשים הקונקרטיים בהם מדובר והן באופן יחסי לעבירות אחרות בחוק, דוגמת עבירות ההסעה וההלנה של שוהים שלא כדין, שנקבע שנושאות עימן מטען "כבד יותר", בהיות הנאשמים בהן "חוטאים ומחטיאים" (ראו: הלכת אבו סאלם; הלכת פראגין)." (ה.ש.)

מדיניות ענישה:

לעניין מדיניות הענישה לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, בהיעדר עבירות נלוות:

"31. משקלול האמור, מצאתי שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברת לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, באופן הבא: עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. בנוסף אני סבור כי יש לקבוע מתחם עונש לקנס שנע בין 0 ש"ח לבין 2,000 ש"ח." (שם, בפסקה 31) (ה.ש.)

בענייננו מלבד הכניסה שלא כדין נלוות עבירות נוספות. במצב דברים זה, מוטלים בדרך כלל מאסרים בפועל, בהתאם לדרגת החומרה של כל עבירה נוספת.

(ראו למשל: ת"פ(ב"ש) 26526-09-14 **מדינת ישראל נ' אבו קביטה** (30.9.14)- מלבד הרשעתו של הנאשם בכניסה לישראל שלא כדין הוא הורשע בנהיגה ללא רישיון נהיגה, הודה במסגרת הסדר טיעון והוטלו עליו 45 ימי מאסר בצירוף רכיבי ענישה נוספים. ת"פ(פ"ת) 38266-06-14 **מדינת ישראל נ' קדח** (21.9.14)- העבירה הנלווית בנסיבות אלו הינה לפי ס' 275 הפרעה לשוטר. הוטלו על הנאשם 28 ימי מעצר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס על 2000 ₪. ת"פ(ב"ש) 26617-06-14 **מדינת ישראל נ' אבו סריחאן** (19.11.14)- בנסיבות אלו הורשעה הנאשמת בהסגת גבול ותקיפה סתם, נעדרת עבר פלילי. הוטל עליה מאסר על תנאי והתחייבות).

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וכן את הנאשם, התרשמתי כי כניסת הנאשם לתחומי מדינת ישראל נבעה מדחק כלכלי ולא על מנת לפגוע בביטחון המדינה. עם זאת, יש להעניק משקל לכך כי הנאשם שוהה בתחומי המדינה תקופה לא קצרה, בת 3 חודשים.

לדאבוני, הנאשם שגה בהחלטתו לברוח מהשוטרים למרות קריאותיהם אליו ורדיפתם אחריו. כניסתו לאחת מחצרות הבתים בקרבת מקום, הינה לטעמי, חלק אינטגרלי מפעולת הבריחה על ידו ולא פעולה שתוכננה מראש ושיש בה כדי לבצע עבירות נוספות. כן, התרשמתי כי תפיסתו לא לוותה בעבירות אלימות המבטאות התנגדות למעצר על ידי השוטרים.

לכן אני סבור, כי העבירות הנלוות ימקמו את העונש ברף התחתון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור, אני קובע כי מתחם הענישה בנסיבות דנן הינו בין חודש לשישה חודשים מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נוספים.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מלמדות כי מצוקתו האישית-כלכלית הובילה אותו לביצוע העבירות לעיל. מדובר באקדמאי, מורה, שלא היה בידו למצוא עבודה באזור מגוריו. כמו כן, משתתף בפרנסת משפחתו ברוכת הילדים.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

לאור מכלול השיקולים לעיל, אני סבור כי העונש הראוי שיש להטיל על הנאשם הינו ברף התחתון של המתחם.

סוף דבר,

אני דן את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של חודש ויום החל מיום מעצרו 6/1/15.

*

* אני דן את הנאשם ל - 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה.

* זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ה, 15/01/2015 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט